

KRADNĄCY (1) *part praes act*

G sg f kradnąc(e)j.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. kradzież.

Przywłaszczający sobie potajemnie cudze rzeczy; tu w przen:

Wyrażenie: »k sobie kradnący« = porywający, pociągający, ujmujący: subvulturius – Poniekad twarzi kłobie kradnacei. [...] Vox est a Plauto risus movendi gratia conficta, qui Ampeliscæ puellæ corpus subvulturium tribuit, quod vulturis ritu raperet aspicientes. Calep 1023b.

Cf **KRADZIEŻNY, KRAŚĆ**

TG